

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

der kunde købes udenlandsk Korn meget billigere, igennem flere Aar har sikret dem imod, at de blev underkastet saadanne Privilkaar, og har sikret dem Minimalpriser. Saa kan de ikke forlange Toppriser, naar vi skal fastsætte Maksimalpriserne. Der maa være en vis Rimelighed i Forholdet til disse Landmænd, lige saa vel som over for andre.

Ud over Ordførerne har enkelte Medlemmer fremsat nogle Udtalelser. Jeg kan ikke se, at der er ret mange af disse Udtalelser, som indeholder noget nyt. Det eneste nye fremkom fra det ærede Medlem Hr. Prieme, og det var den Udtalelse, som han henvendte til mig i Gaar om, at man burde indsætte en Bestemmelse i Lovforslaget, der fastsatte en Pligt til at betale Afgiften tilbage, naar denne Lov engang ophører. Det vilde sikkert være et enestaende Tilfælde, hvis man gjorde noget saadant i denne Lov. Det er jo ikke første Gang, man tager en Efterbeskatning hos de erhvervsdrivende, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem, naar han har faaet sig tænkt rigtigt om, vil finde det forsvarligt at gennemføre en saadan Ret for denne Erhvervsgreh, naar man ikke har gjort det paa de mange andre Omraader. Man maa overveje disse Konsekvenser meget nøje, før man gaar til saadan en Efterbetaling, men dersom Afgiften ophæves, medens jeg har med det at gøre, saa vil jeg til den Tid tage Spørgsmaalet op og overveje det til begge Sider under Hensyn til, hvad man vil mene til den Tid er ret og rigtigt. Men det vil efter min Mening, baade af Hensyn til Konsekvenserne for Fremtiden og under Hensyn til det, som tidligere er sket, være alt for farligt paa Forhaand at tilsige en saadan Tilbagebetaling. Det tør jeg for mit Vedkommende ingenlunde gaa med til, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem, naar han faar overvejet Konsekvenserne rigtigt, vil turde staa op og anbefale det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Vi var flere Medlemmer, der i Gaar bad om at faa Priskontrolraadets Beregninger frem her i Folketinget ved anden Behandling, men det blev nægtet os — hvad der forekommer mig urimeligt. Men naar man saa tilmed skal se, at de Oplysninger, som blev nægtet Folketinget, findes i „Ekstrabladet“, saa forekommer det mig, at det er helt uanstændigt. Medlemmerne

maa have Krav paa at faa Oplysningerne her i Tinget inden Afstemningen; vi maa have Ret til at knytte Bemærkninger til disse Beregninger, der forekommer mig at være meget besynderlige. Jeg spørger derfor Udvalgets Formand, om vi ikke kan faa disse Beregninger omdelt her i Folketinget inden tredje Behandling.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: I Lighed med den sidste ærede Taler kan jeg udtale, at man jo ikke kan bebrejde mig, at jeg har fremført Tal, som man har kunnet læse i et af Regeringens Blade, „Ekstrabladet“.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han var ked af, at vi prøvede at diskvalificere Priskontrolraadet. Dette har ingenlunde været Hensigten, men jeg synes dog, at vi i al Redelighed maa kunne vurdere dets Indsats i dette Tilfælde, og jeg vil ikke mene, at dets Afgørelse her helt falder ud til Raadets Fordel. At Regeringen har kunnet tilslutte sig Raadets Bestemmelser, og at Flertallet har kunnet det, er en anden Sag, men vi fra vor Side og jeg personlig har haft vore store Betænkeligheder, og jeg synes, det er et Skoleeksempel paa, at Priskontrolraadet, selv om naturligvis de enkelte Medlemmer har handlet efter bedste Overbevisning, dog kan komme til at virke i prisfordyrende og ikke prisnedsættende Retning for den almindelige Befolkning.

At min Opfattelse, at det er rigtigt at overveje Priskontrolraadets Handlinger, ogsaa har fundet Tilslutning i et af Regeringspartiernes Blade, nemlig „Politiken“, ser jeg i Dag af den ledende Artikel i dette Blad — jeg beder om Tilladelse til et Citat —, hvor man skriver:

„Meningen var, at Rigsdagen pænt skulde stole paa, at naar Priskontrolraadet havde sagt, at Bagernes og Møllernes Tal var fuldkommen i Orden, saa var de i Orden. Dette Ræsonnement nægtede Folketinget med fuld Føje at anerkende.“

Længere nede staar der:

„Den kan og skal ikke lovgive paa Grundlag af Oplysninger, hvis Rigtighed den ikke selv har kontrolleret, og den kan ganske simpelt ikke for sin egen Værdigheds Skyld være bekendt at nøjes med en Udtalelse fra Priskontrolraadet.“

Til sidst skriver „Politiken“:

„Priskontrolraadet nyder ikke en saadan kvalificeret Tillid med Hensyn